

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

سیاسی	Political
-------	-----------

میر عبدالرحیم عزیز

ورجینیا
۹/۴/۲۰۰۸

سفر دزدانه عبدالله عبدالله به واشنگتن

عبدالله عبدالله اولین وزیر خارجه نظام مزدور فعلی غرض پای بوسی و تجدید غلامی مخفیانه به امریکا آمد. عبدالله میخواست که با مقامات این کشور داخل تماس شده و محبت آنها را جلب نماید. لکن هر گونه سعی وی در رسیدن به هدف نقش بر آب شد.

طوریکه معلومات بدست آوردم، حتی حامد کرزی از سفر مخفی عبدالله عبدالله زیاد آگاهی نداشت. عبدالله منتها درجه کوشش نمود که جریان سفر وی به واشنگتن افشاء نشود و کسی از تماس های احتمالی وی با مقامات واشنگتن با خبر نگردد. عبدالله بر حسب فرهنگ خیانت بوطن و بر مبنای تماس ها و قرار داد های مخفی احمد شاه مسعود با شوروی سابق که بعداً آشکار گردید، عین روشرهر خود را بکار میبرد. اما نمیداند که مردم تیز هوش و وطن دوست افغان نقاب از چهره های کثیف خائنان بر میدارند و هویت آنها را برملا میسازند. کشور های استعماری همیشه بعد از استفاده و استعمال میهن فروشان، آنها را بدور می افکنند و ضرورتی هم برای نگهداری طولانی این خفاشان نمی بینند. عبدالله بار دیگر به همین بی آبرونی مواجه شد. اما فرومایگان تاریخ از هیچ گونه بی حیانی و بی عزتی شرم ندارند و از سرنوشت سایر خائنین نمی آموزند.

عبدالله عبدالله ابراز علاقه نمود که با مقامات قصر سفید دیدار نموده تا طرح سیاسی آینده و پیشنهادات گروه شورای نظر را به آنها ارائه دهد. چندین بار سعی نمود که بتواند به مرام خود برسد، اما هر بار از جانب ماموران قصر سفید رد شد و آنها ضرورتی به صحبت با عبدالله عبدالله ندیدند. به عبدالله گفتند که هر چه که داری، برای ما تحریری بفرست. اشخاص آگاه به اینجانب متذکر شدند که محتوی اصلی گزارش و یا پیشنهاد ارسالی عبدالله به قصر سفید تخریب حامد کرزی رئیس اداره مستعمراتی کابل بود. در يك مرحله ای از تاریخ، تصادم منافع میان مزدوران اجانب آغاز شده و گسترش می یابد. این حالت را قبلاً در روابط خلقی ها و پرچمی ها مشاهده کردیم. تلاش های متواتر عبدالله در استفاده از اشخاص و موسسات دیگر هم بجائی نرسید تا حد اقل بتواند خود را از بی آبرویی نجات دهد. بعد از ناکامی خجالت آور و عدم موفقیت در دیدار مقامات قصر سفید، عبدالله غلام صفتانه سعی نمود که با رایس وزیر خارجه امریکا ملاقات کند، لکن رایس هم وقتی به وی قایل نگردیده و برایش پاسخ منفی و توهین آمیز داد. بدین ترتیب عذر و زاری وی نزد امریکانیان بهدر رفت و مزدوری و کاسه لیزی وی بیش ازین جنگی بدل امریکانیان نزد.

عبدالله بعد از چند روز گشت و گذار بیمورد و ارتکاب يك سلسله بد اخلاقی ها، واشنگتن را با مایوسیت کامل ترك گفت. این درس عبرت برای سایر خائنین کهنه کار و تازه نفس است که باید بدانند روزی همه شان به استقبال سرنوشت نکبت بار عبدالله و یا ببرك کارمل خواهند شتافت. استعمار به هیچ کس حتی به چاکاران خود هم رحم نمیکند .